

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА**

*МАТЕРІАЛИ VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ І
МОЛОДИХ УЧЕНИХ*

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА.
ПОСТВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ**

16-17 листопада 2023 року

Харків – 2023

УДК 378 (06)

П27

Редакційна колегія: Сухонос М. К., д-р техн. наук, проф., проректор з наукової роботи ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Старостіна А. Ю., канд. техн. наук, проф., начальник науково-дослідної частини ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Вершиніна Д. М., д-р філософії, голова ради молодих учених ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Говорова К. В., аспірант ХНУМГ ім. О. М. Бекетова

Перспективи розвитку територій: теорія і практика. поствоєнне відновлення: матеріали VII міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених, Харків, 16–17 листопада 2023 р. / Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Рада молодих вчених при МОН України, Рада молодих вчених при Харківській обласній військовій адміністрації, Varna free university «Chernorizets hrabar», Slovak technical university in Bratislava, Czestochowa university of technology, Одеський національний економічний університет [та ін.] – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2023 – 580 с.

Розглядаються проблемні аспекти розвитку територій та актуальні шляхи їх вирішення. Освітлюються актуальні питання поствоєнного відновлення, міського та регіонального розвитку у системі державного управління та місцевого самоврядування; економічні, інформаційні, екологічні та соціальні аспекти розвитку територій; сучасні напрями розвитку архітектури та містобудування; альтернативні джерела енергії; транспортні системи та технології; управління проектами та програмами розвитку територій.

УДК 378 (06)

© Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова, 2023

Гончарук К.В., Герасимова Т.І. Стійкість регіонів і територіальних громад в умовах війни	74
Горбатюк Ю.О., Антонюк К.Г. Захист природних заповідників та їх екосистем в умовах зростаючого туризму.....	76
Горенська Д. О., Антонюк К. Г. Забруднення навколишнього середовища та його вплив на здоров'я людей.....	78
Горошанський Т.С., Євдокімов А.А. Засади моделювання міграції шкідливих речовин забруднених ґрунтів за допомогою ГІС-технологій.....	80
Горященко Ю.Г. Соціальне підприємництво за поствоєнного відновлення.....	82
Грінченко В.С., Пелєвін Д.Є. Математична модель магнітного поля вбудованої трансформаторної підстанції.....	83
Губрій В.В., Антонюк К.Г. Екологічні наслідки війни в Україні.....	85
Деркач Д.О., Колодізєв О.М. Сучасні проблеми оптимізації ризиків банківської діяльності.....	87
Жайворон Д.С., Мауер Д. Р., Зоря О.П. Інвестування у розвиток агропродовольчої інфраструктури сільських територій.....	89
Зуєв А. А., Гончаренко Я. В. Стан деревних рослин на території скверу «Пожежників» (м. Харків)	91
Льїна М.В. Екологічна ємність територій: визначення та методологія вимірювання.....	93
Коломійчук А.С., Кулікова Є.О. Проблеми розвитку валютної біржі.....	95
Коробцов О.І., Шевченко Т.О. Відновлення роботи систем водопостачання та водовідведення у Харкові, які були пошкоджені або зруйновні внаслідок воєнних дій.....	97
Коршманюк А.В., Антонюк К.Г. Характеристика екологічних проблеми в Україні.....	99
Костюкевич А.М. Державна підтримка релокації бізнесу в умовах дії воєнного стану.....	101
Крупницький А.С., Літинська В.А. Якісні методи дослідження поведінки споживачів у поствоєнний період.....	103
Купрієнко О.О., Литвишко Л.О. Особливості регулювання зовнішньоекономічної діяльності в умовах війни.....	105
Лебедєва О. О., Беркова О. П. Використання соціальних медіа в маркетингових комунікаціях <i>marriott international</i>	107
Лиска А. С., Пилипенко О. І. Очищення стічних вод від іонів важких матеріалів.....	109

ЗАХИСТ ПРИРОДНИХ ЗАПОВІДНИКІВ ТА ЇХ ЕКОСИСТЕМ В УМОВАХ ЗРОСТАЮЧОГО ТУРИЗМУ

Ю.О. Горбатюк, студентка 4 курсу факультету Торгівлі, маркетингу та сфери обслуговування

К.Г. Антонюк, д-р філософії, доцент кафедри Туризму та готельно-ресторанної справи

Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету

Поступове зростання кількості туристів у світі має не тільки позитивні наслідки, але й негативний вплив на довкілля. Туристи прагнуть досліджувати природні заповідники та різні екосистеми, принципово відчуваючи необхідність захисту цих унікальних природних резервуарів. Проте, разом із зростанням туризму приходять і виклики. Найбільш очевидний виклик – це збільшене навантаження на природні резервуари та екосистеми. Посилений потік туристів може призвести до забруднення навколишнього середовища, перевантаження екологічних стежок та призводити до знищення рослин, тварин та їхніх середовищ. Надмірний туризм може вимагати будівництва інфраструктури, що також може сприяти втраті природності місцевості [1, с. 156].

Інший важливий аспект – це зміни в попиті на ресурси. Зі зростанням туризму збільшується споживання природних ресурсів, таких як вода, деревина та інші матеріали. Це може призвести до виснаження природних ресурсів та порушення рівноваги в природних екосистемах. Ефективне рекреаційне освоєння та грамотне використання екотуристичного потенціалу природоохоронних територій на місцевому і регіональному рівнях у сучасних умовах сприяють розвитку екологічного туризму, який за оцінками фахівців вважається одним із найперспективніших видів туризму [3, с. 205].

Поява екологічного туризму – це певна відповідь людства на глобальні екологічні проблеми та зростаюче споживання природних ресурсів. На сьогоднішній день, екологічний туризм стрімко розвивається і набуває популярності у багатьох країнах, що допомагає гармонізувати відносини між природою, людьми та економікою. Розвиток екологічного туризму в Україні на сучасному етапі є перспективним в багатьох регіонах країни, завдяки їх унікальним природним ресурсам та прагненню населення до відпочинку на природі [2, с. 231].

Для збереження природних заповідників та різних екосистем в умовах зростаючого туризму потрібно вживати наступні заходи [1, с. 161]:

1. Регулювання туризму: встановлення обмежень на кількість туристів і розробка планів управління туризмом для збалансованого використання природних ресурсів;

2. Освітня та інформаційна робота: проведення освітніх кампаній серед туристів та місцевого населення, щоб підвищити свідомість про необхідність збереження природи;

3. Збереження природи: захист природних резервуарів через утримання туристів від доступу до деяких областей та збереження дикої природи як вона є;

4. Сприяння екологічно відповідному туризму: розвиток туризму, який допомагає зберігати природу та забезпечує стале джерело доходу для місцевого населення.

У світі існує багато прикладів успішних ініціатив, спрямованих на захист природних заповідників та різних екосистем у зв'язку з туризмом. Наприклад, Національний парк Галапагос на Галапагоських островах в Еквадорі вживає строгі обмеження для збереження унікального біорізноманіття, включаючи обмеження кількості туристів та встановлення правил для їхнього поведінки. Це дозволяє зберегти унікальність цього місця і привертає екологічно свідомих туристів [1, с. 159].

Інший приклад – національний парк Банф у Канаді, який долучив до своєї діяльності програми з обмеження викидів CO₂ та інші ініціативи для зменшення впливу туризму на природу. Уряди країн повинні розробляти та впроваджувати стратегії управління туризмом, встановлювати правила та обмеження, а також забезпечувати фінансування для збереження природи. Міжнародна спільнота також має важливу роль у спільних зусиллях для збереження біорізноманіття та природних резервуарів, підтримуючи проекти та програми для захисту природи на світовому рівні [2, с. 235].

Збереження природних заповідників та різних екосистем в умовах зростаючого туризму – завдання, що стоїть перед нами всіма. Кожен з нас може внести свій внесок у цю справу. Освіта та свідомість є ключовими чинниками, тому важливо підтримувати та брати участь у програмах та ініціативах, спрямованих на збереження природи. Також, важливо відповідально обирати місця подорожей та дотримуватися правил та обмежень в природних заповідниках та парках. Це допоможе зберегти природу для майбутніх поколінь і забезпечити стале розвиток туризму. Лише спільними зусиллями держав, громадськості та туристів можемо забезпечити збереження найцінніших природних ресурсів та переконатися, що майбутні покоління матимуть можливість насолоджуватися їх красою та різноманіттям.

Література

1. Паньків Н. Характеристика екотуристичного потенціалу України в умовах війни. Креативний простір України та світу: кол. моногр. Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2022. С. 154-162.
2. Паньків Н., Скрипник М. Екологічний туризм як пріоритетний напрямок сталого розвитку туризму в Україні: виклики сьогодення. *Вісник Хмельницького національного університету*, № 4. 2022. С. 229-240.
3. Посохов І., Сагайдачна А., Перспективи розвитку екологічного туризму в Україні. *Вісник ХНУ імені В.Н. Казаріна*. Вип. 9, 2019. С. 203-212.